
Utkalikavallarih

उत्कलिकावल्लरीः

Document Information

Text title : utkalikAvallarIH

File name : utkalikAvallarIH.itx

Category : vishhnu, krishna, rUpagosvAmin, stavamAlA, vishnu

Location : doc_vishhnu

Author : Rupagoswami

Transliterated by : Jan Brzezinski (Jagadananda Das) jankbrz at yahoo.com and Neal Delmonico (Nitai Das) ndelmonico at sbcglobal.net

Description/comments : From stavamAlA (rUpagosvAmivirachitA) Garland of Devotional Prayers stavamAlA

Acknowledge-Permission: <http://granthamandira.net> Gaudiya Grantha Mandira

Latest update : February 22, 2019

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 22, 2023

sanskritdocuments.org

Utkalikavallarih

उत्कलिकावल्लरीः

श्रीवृन्दारण्यविडारिणो नमः ।

प्रपद्य वृन्दावनमध्यमेकः

कोशत्रसावुत्कलिकाकुलात्मा ।

उद्गाटयामि ज्वलतः कठोरां

बाष्पस्य मुद्रां हृदि मुद्गितस्य ॥ १ ॥

अये वृन्दारण्य त्वरितमिड ते सेवनपराः

पराभापुः के वा न डिल परमानन्दपदवीम् ।

अतो नीचैर्याये स्वयमधिपयोरीक्ष्णविधे-

वरेण्यां मे येतस्थुपदिश दिशं छा कुरु कृपाम् ॥ २ ॥

तवारण्ये देवि ध्रुवमिड मुरारिपोर्विडरते

सदा प्रेयस्येति श्रुतिरपि विरौति स्मृतिरपि ।

धृति ज्ञात्वा वृन्दे यरणमभिवन्दे तव कृपां

कुरुष्व क्षिप्रं मे हृलतु नितरां तर्षविटपी ॥ ३ ॥

हृदि चिरवसदाशामाण्डलावम्भपादौ

गुणवति तव नाथौ नाथितुं जन्तुरेषः ।

सपदि भवदनुज्ञां याचते देवि वृन्दे

मयि किर करुणाद्रां दृष्टिमत्र प्रसीद ॥ ४ ॥

धधतं वपुरेशुडन्दलीं

दलदिन्दीवरवृन्दबन्धुराम् ।

कृतकाञ्चनकान्तिवञ्चनैः

स्फुरितां यारुमरीचिसञ्चयैः ॥ ५ ॥

निश्चितं धनञ्चलातते-

रनुकूलेन द्रुकूलरोचिषा ।

भृगनाभिरुच्यः सनाभिना

मडितां मोडनपट्टवाससा ॥ ६ ॥

माधुरी प्रकटयन्तमुज्ज्वलां

श्रीपतेरपि वरिष्ठसौष्ठवाम् ।

ठन्दिरामधुरगोष्ठसुन्दरी

वृन्दविस्मयकरप्रभोन्नताम् ॥ ७ ॥

धतरज्जनदुर्घटोदयस्य

स्थिरगुणरत्नययस्य रोडण्णाद्रिम् ।

अभिलगुणवतीकदम्भयेतः

प्रयुरयमत्कृतिकारिसद्गुणाढ्यम् ॥ ८ ॥

निस्तुलप्रजकिशोरमण्डली

मौलिमण्डनहरिन्मणीश्वरम् ।

विश्वविस्कूरितगोकुलोत्लसन्

नव्ययौवतवतंसमालिकाम् ॥ ९ ॥

स्वान्तसिन्धुमकरीकृतराधं

दृन्निशाकरकुर्गुगितकृष्णाम् ।

प्रेयसीपरिमलोन्मद्यित्तं

प्रेष्ठसौरभलुतेन्द्रियवर्गाम् ॥ १० ॥

प्रेममूर्तिवरकार्तिकदेवी

कीर्तिगानभुपरीकृतवंशम् ।

विश्वनन्दनमुकुन्दसमज्ञा

वृन्दकीर्तनरसज्ञारसज्ञाम् ॥ ११ ॥

नयनकमलमाधुरीनिरुद्ध

प्रजनवयौवतमौलिदृन्मरावम् ।

प्रजपतिसुतयित्तमीनराज

ग्रहणपटिष्ठविलोयनान्तजालाम् ॥ १२ ॥

गोपेन्द्रमित्रतनयाध्रुवधैर्यसिन्धु

पानडियाकलससम्भववेणुनादम् ।

विद्यामडिष्ठमडतीमडनीयगान

सम्मोडिताभिलविमोडनलुत्कुरङ्गाम् ॥ १३ ॥

क्याध्यानुसङ्गिकतयोदितराधिकाभ्या
 विस्मारिताभिलविलासकलाकलापम् ।
 कृषणोतिवर्णयुगलश्रवणानुबन्ध
 प्रादुर्भवज्जडिमडम्बरसंविताङ्गीम् ॥ १४ ॥

त्वां य वल्लवपुनरन्तरात्मज
 त्वां य गोकुलवरेण्यनन्दिनि ।
 अेष मूर्ध्नि रचिताञ्जलिर्नयन्
 भिक्षते किमपि दुर्भगो जनः ॥ १५ ॥

उन्त सान्द्रकरुणासुधाञ्जरी
 पूर्णमानसद्रुदौ प्रसीदतम् ।
 दुर्जनेऽत्र दिशतं रते निज
 प्रेक्षाप्रतिभुवश्छटामपि ॥ १६ ॥

श्यामयोर्नववयःसुषमाभ्यां
 गौरयोरमलकान्तियशोभ्याम् ।
 क्यापि वामभिलवल्गुवतंसौ
 माधुरी लृष्टि सदा स्फुरतान् मे ॥ १७ ॥

सर्ववल्लववरेण्यकुमारौ
 प्रार्थये भत युवां प्रणिपत्य ।
 वीलय वितरतं निजदास्यं
 वीलय वितरतं निजदास्यम् ॥ १८ ॥

प्रणिपत्य भवन्तमर्थये
 पशुपालेन्द्रकुमार काकुभिः ।
 प्रजयौवतमौलिमालिका
 करुणापात्रमिमं जनं कुरु ॥ १९ ॥

भवतीमभिविवाद्य यादुभि-
 र्वरमूर्ध्निश्चरि वर्यमर्थये ।
 भवदीयतया कृपां यथा
 मयि कुर्यादधिकं भकान्तकः ॥ २० ॥

दिशि विदिशि विहारमाचरन्तः
 सल पशुपालवरेण्यनन्तनाभ्याम् ।

प्रणयिजनगणस्तयोः कुरुध्वं

मयि करुणां बत काकुमाकलय्य ॥ २१ ॥

गिरिकुञ्जकुटीरनागरौ

ललिते देवि सदा तवाश्रवौ ।

धृति ते किल नास्ति दृष्टरं

कृपयाङ्गीकुरु मामतः स्वयम् ॥ २२ ॥

भाजनं वरमिडासि विशाभे

गौरनीलवपुषोः प्रणयानाम् ।

त्वं निजप्रणयिनोर्मयि तेन

प्रापयस्व करुणार्द्रकटाक्षम् ॥ २३ ॥

सुबल वल्लववर्यकुमारयो-

र्धयितसभस्त्वमसि व्रजे ।

धृति तयोः पुरतो विधुरं जनं

क्षाममुं कृपयाद्य निवेद्य ॥ २४ ॥

शृणुत कृपया उन्त प्राणेशयोः प्रणयोद्धुराः

किमपि यद्यं दीनः प्राणी निवेद्यति क्षामम् ।

प्रवणितमनाः किं युष्माभिः समं तिलमप्यसौ

युगपदनयोः सेवां प्रेम्णा कदापि विधास्यति ॥ २५ ॥

क्व जनोऽयमतीव पामरः

क्व दुरापं रतिभागिभिरप्यधः ।

धृयमुल्लयत्यजर्जरा गुरु-

रुत्तर्षधुरा तथापि माम् ॥ २६ ॥

ध्वन्तब्रह्ममरालकूजितभरैर्गुञ्जरीनूपुर

कवानैर्गुञ्जितवैभवस्तव विभो वंशीप्रसूतः कलः ।

लब्धः शस्तसमस्तनादनगरीसाम्राज्यलक्ष्मीं परां

आराध्यः प्रणयात् कदा श्रवणयोर्द्वन्द्वेन मन्देन मे ॥ २७ ॥

स्तम्भं प्रपञ्चयति यः शिषिपिञ्छमौलि

वेणोरपि प्रवलयन् स्वरभङ्गमुच्चैः ।

नादः कदा क्षामवाप्यति ते मडल्या

वृन्दावनेश्वरि स मे श्रवणातिथित्वम् ॥ २८ ॥

કસ્ય સમ્ભવતિ હા તદહર્વા

યત્ર વાં પ્રભુવરૌ કલગીતિઃ ।

ઉન્નમન્ મધુરિમોર્મિસમૃદ્ધા

દુષ્કૃતં શ્રવણયોર્વિધુનોતિ ॥ ૨૯ ॥

પરિમલસરણિર્વા ગૌરનીલાડ્ગરાજન્

મૃગમદધુસૃણાનુગ્રાહિણી નાગરેશૌ ।

સ્વમહિમપરમાણુપ્રાવૃતાશેષગન્ધા

કિમિહ મમ ભવિત્રી ઘ્રાણભૃડ્ગોત્સવાય ॥ ૩૦ ॥

પ્રદેશિનીં મુખકુહરે વિનિક્ષિપન્

જનો મુહુર્વનભુવિ કુલ્કરોત્યસૌ ।

પ્રસીદતં ક્ષણમધિપૌ પ્રસીદતં

દૃશોઃ પુરઃ સ્ફુરતુ તડિદ્ગ્નચ્છવિઃ ॥ ૩૧ ॥

વ્રજમધુરજનવ્રજાવતંસૌ

કિમપિ યુવામભિયાચતે જનોડયમ્ ।

મમ નયનચમત્કૃતિં કરોતુ

ક્ષણમપિ પાદનખેન્દુકૌમુદી વામ્ ॥ ૩૨ ॥

અતર્કિતસમીક્ષણોલ્લસિતયા મુદા શ્ચિષ્યતો-

ર્નિકુન્જભવનાડ્ગને સ્ફુરિતગૌરનીલાડ્ગયોઃ ।

રુચઃ પ્રચુરયન્તુ વાં પુરટયૂથિકામન્જરી

વિરાજદલિરમ્યયોર્મમ ચમત્કૃતિ ચક્ષુષોઃ ॥ ૩૩ ॥

સાક્ષાત્કૃતિં બત યયોર્ન મહત્તમોડપિ

કર્તુ મનસ્યપિ મનાડ્ પ્રભુતામુપૈતિ ।

ઇચ્છન્નયં નયનયોઃ પથિ તૌ ભવન્તૌ

જન્તુર્વિજિત્ય નિજગાર ભિયં દ્વિયં ચ ॥ ૩૪ ॥

અથવા મમ કિં નુ દૂષણં

બત વૃન્દાવનચકવર્તિનોૌ ।

યુવયોર્ગુણામાધુરી નવા

જનમુન્માદ્યતીવ કં ન વા ॥ ૩૫ ॥

અહહ સમયઃ સોડપિ ક્ષેમો ઘટેત નરસ્ય કિં

प्रजनटवरौ यत्रोद्गीमा कृपासुधयोज्ज्वला ।
 कृतपरिजनश्रेणियेतश्चकोरथमत्कृति-
 र्प्रजति युवयोः सा वङ्क्रेन्दुद्धयी नयनाध्वनि ॥ ३६ ॥

प्रियजनकृतपाष्णिर्ग्राहयर्थोन्नताभिः
 सुगहनघटनाभिर्विक्रिमाऽम्भरेण ।
 प्राणयकलडकेलिक्ष्वेलिभिर्वामधीशौ
 किमिड रथयितव्यः कर्णयोर्विस्मयो मे ॥ ३७ ॥

निभृतमपद्धतायामेतया वंशिकायां
 दिशि दिशि दृशमुत्सं प्रेर्य सम्मृच्छमानः ।
 स्मितशवलमुष्णीभिर्विप्रलब्धः सप्तीभि-
 स्त्वमघडर कदा मे तुष्टिमक्षणोर्विधत्से ॥ ३८ ॥

क्षतमधरदलस्य स्वस्य कृत्वा त्वदाली
 कृतमिति ललितयां देवि कृष्णे भ्रुवाणे ।
 स्मितशवलदृगन्ता किञ्चिद्दृत्तम्भितभू-
 र्भम मुदमुपधास्यत्यास्यलक्ष्मीः कदा ते ॥ ३९ ॥

कथमिदमपि वाञ्छितुं निःकृष्टः
 स्फुटमयमर्हति जन्तुरुत्तमार्हम् ।
 गुरुलघुगणानोज्जितार्तनार्थौ
 जयतितरामथवा कृपाधुतिवाम् ॥ ४० ॥

वृत्ते दैवाद् प्रजपतिसुदृत्रन्दिनीविप्रलम्भे
 संरम्भेणोल्ललित ललिताशङ्कयोद्भ्रान्तनेत्रः ।
 त्वं शारीभिः समथपटुभिर्द्राग् उपालम्ब्यमानः
 कामं दामोदर मम कदा मोदमक्षणोर्विधाता ॥ ४१ ॥

रासारम्भे विलसति परित्यज्य गोष्ठाम्भुजाक्षी
 वृन्दं वृन्दावनभुवि रडः केशवेनोपनीय ।
 त्वां स्वाधीनप्रियतमपदप्राणोनास्यिताङ्गी
 दूरे दृष्ट्वा हृदि किमथिरादर्पथिष्यामि दर्पम् ॥ ४२ ॥

रम्या शोणधुतिभिरलकैर्यावडेनोज्ज्वल्याः
 सधस्तन्द्रीमुकुलदलसकलान्तनेत्रा प्रजेश ।
 प्रातश्चन्द्रावलीपरिजनैः सास्यि दृष्टा विवर्णै-

रास्यश्रीस्ते प्राणयति कदा सम्मदं मे मुदं च ॥ ४३ ॥

व्यात्युक्षीरभसोत्सवेऽधरसुधापानगले प्रस्तुते

जित्वा पातुमथोत्सुकं हरिणा कण्ठे धृतायाः पुरः ।

धृष्योऽणिममीलिताक्षमनृश्रुभ्रुवल्लिडेलोत्रतं

प्रेक्षिष्ये तव सस्मितं सरुदितं तद् देवि वक्त्रं कदा ॥ ४४ ॥

आलीभिः सममभुपेत्य शनडैर्गान्धर्विकायां मुदा

गोष्ठाधीशकुमार उन्त कुसुमश्रेणीं हरन्त्यां तव ।

प्रेक्षिष्ये पुरतः प्रविश्य सडसा गूढस्मितास्यं बलाद्

आस्थिन्दानमिडोत्तरीयमुरसस्त्वां भानुमत्याः कदा ॥ ४५ ॥

उदञ्चति मधूत्सवे सड्यरीकुलेनाकुले कदा

त्वमवलोक्यसे ऋषपुरन्दरस्यात्मज ।

स्मितोज्ज्वलमदीश्वरीयलदृगञ्चलप्रेरणान्

निलीनगुणामञ्जरीवदनमत्र युम्बन् मया ॥ ४६ ॥

कलिन्दतनयातटिवनविडारतः श्रान्तयोः

स्फुरन्मधुरमाधवीसदनसीम्नि विश्राम्यतोः ।

विमुच्य रयधिष्यते स्वकयवृन्दमत्रामुना

जनेन युवयोः कदा पदसरोजसन्मार्जनम् ॥ ४७ ॥

परिमिलदुपबर्द्धं पल्लवश्रेणिभिर्वा

मदनसमरययाभारपर्याप्तमत्र ।

मृदुभिरमलपुष्पैः कल्पधिष्णामि तत्त्वं

भ्रमरयुञ्जि निकुञ्जे डा कदा कुञ्जराञ्जौ ॥ ४८ ॥

अलिधुतिभिराडृतैर्मिडिरनन्दिनीनिर्जरात्

पुरः पुरटजर्जरीपरिभृतैः पयोभिर्मया ।

निजप्राणयिभिर्जनैः सड विधास्यते वां कदा

विलासशयनस्थयोरिड पदाभ्युज्जक्षालन ॥ ४९ ॥

लीलातल्ये कलितवपुषोर्व्यावडासीमनल्यां

स्मित्वा स्मित्वा जयकलनया कुर्वतोः कौतुकाय ।

मध्ये कुञ्जं डिमिड युवयोः कल्पधिष्णाम्यधीशौ

सन्धारम्भे लघु लघु पदाभ्युज्जसंवाडनानि ॥ ५० ॥

प्रमदमदनयुद्धारम्भसम्भावुकाभ्यां

प्रमुदितलृदयाभ्यां लन्त वृन्दावनेशौ ।

किमलमिड युवाभ्यां पानलीलोन्मुभाभ्यां

यषकमुपलरिष्ये साधु माध्वीकपूर्णां ॥ ५१ ॥

कदाळं सेविष्ये प्रततिचमरीयामरमरुद्

विनोटेन कीडाकुसुमशयने न्यस्तवपुषौ ।

दरोन्मीलनेत्रौ श्रमजलकलाकिलघटलकौ

भ्रुवालावन्योन्चं प्रजनवयुवानाविड युवाम् ॥ ५२ ॥

य्युतशिपरशिभएडं किञ्चिदुत्संसमानां

विलुठमलपुष्पश्रेणिमुन्मुय्य यूडाम् ।

दनुजदमन देव्याः शिक्षया ते कदाळं

कमलकलितकोटिं कल्पयिष्यामि वेणीम् ॥ ५३ ॥

कमलमुपि विलासैरेसयोः संसितानां

तुलितशिपिकलापं कुन्तलानां कलापम् ।

तव कवरतयाविर्भाव्य मोदात् कदाळं

विकथविचकिलानां मालयालङ्कुरिष्ये ॥ ५४ ॥

मिथःस्पर्धाबद्धे बलवति वलत्यक्षकलडे

प्रजेश त्वां जित्वा प्रजयुवतिधम्मिल्लमणिना ।

दृगन्तेन क्षिमाः पणामिड कुरङ्गं तव कदा

ग्रहीष्यामो बद्धा कलयति वयं तत्प्रियगणे ॥ ५५ ॥

किं भविष्यति शुभः स वासरो

यत्र देवि नयनाञ्चलेन माम् ।

गर्वितं विडसितुं नियोक्ष्यसे

धूतसंसदि विजित्य माधवम् ॥ ५६ ॥

किं जनस्य भवितास्य तद् दिनं

यत्र नाथ मुडुरेनमादृतः ।

त्वं प्रजेश्वरवयस्यनन्दिनी

मानलङ्गविधिमर्थयिष्यसे ॥ ५७ ॥

त्वदादेशं शारीकथितमडमाकल्पं मुदितो

वसामि त्वत्सुडोपरि सपि विलम्बस्तव कथम् ।

ઇતીદં શ્રીદામસ્વસરિ મમ સન્દેશકુસુમં

હરેતિ ત્વં દામોદર જનમમું નોત્સ્યસિ કદા ॥ ૫૮ ॥

શઠોડયં નાવેક્ષ્ય પુનરિહ મયા માનધનયા

વિશન્તં સ્ત્રીવેશં સુબલસુહૃદં વારય ગિરા ।

ઇદં તે સાકૂતં વચનમવધાર્યોચ્છલિતધીશ્-

છલાટોપૈર્ગોપપ્રવરમવરોત્સ્યામિ કિમહમ્ ॥ ૫૯ ॥

અઘહર બલીવર્દઃ પ્રેયાન્નવસ્તવ યો વ્રજે

વૃષભવપુષા દૈત્યેનાસૌ બલાદભિયુજયતે ।

ઇતિ કિલ મૃષાગીર્ભિશ્ચન્દ્રાવલીનિલયસ્થિતં

વનભુવિ કદા નેષ્યામિ ત્વાં મુકુન્દ મદીશ્વરીમ્ ॥ ૬૦ ॥

નિગિરતિ જગદુચ્ચૈઃ સૂચિભેદે તમિસ્રે

ભ્રમરરુચિનિચોલેનાડ્ગમાવૃત્ય દીપમ્ ।

પરિહૃતમણિકાગ્ચીનૂપુરાયાઃ કદાહં

તવ નવમભિસાઋઞં કાઋઅધિષ્યામિ દેવિ ॥ ૬૧ ॥

આસ્યે દેવ્યાઃ કથમપિ મુદા ન્યસ્તમાસ્થાત્ ત્વયેશ

ક્ષિપ્તં પર્ણે પ્રણયજનિતાદૃ દેવિ વામ્યાત્ ત્વયાગ્રે ।

આકૂતઙ્ગસ્તદતિનિભૃતં ચર્વિતં ખર્વિતાડ્ગ-

સ્તામ્બૂલીયં રસયતિ જનઃ કુલ્લરોમા કદાયમ્ ॥ ૬૨ ॥

પરસ્પરમપશ્યતોઃ પ્રણયમાનિનોર્વા કદા

ધૃતોલ્લેલિકયોરપિ સ્વમભિરક્ષતોરાગ્રહમ્ ।

દ્વયોઃ સ્મિતમુદગ્ચયે નુદસિ કિં મુકુન્દામુના

દ્ગન્તન્તનટનેન મામુપરમેત્યલીકોક્તિભિઃ ॥ ૬૩ ॥

કદાપ્યવસરઃ સ મે કિમુ ભવિષ્યતિ સ્વામિનૌ

જનોડયમનુરાગતઃ પૃથુનિ યત્ર કુગ્જોદરે ।

ત્વયા સહ તવાલિકે વિવિધવર્ણગન્ધદ્રવ્યૈશ્-

ચિરં વિરચયિષ્યતિ પ્રકટપત્રવલ્લીશ્રિયમ્ ॥ ૬૪ ॥

ઇદં સેવાભાગ્યં ભવતિ સુલભં યેન યુવયોશ્-

છટાપ્યસ્ય પ્રેમણઃ સ્ફુરતિ નહિ સુમાવપિ મમ ।

પદાર્થોડસ્મિન્ યુષ્મદ્વ્રજમનુ નિવાસેન જનિત-

સ્તથાપ્યાશાબન્ધઃ પરિવૃઢવરૌ માં દ્રઢયતિ ॥ ૬૫ ॥

प्रपद्य भवदीयतां कलितनिर्मलप्रेमभि-

र्मडदुमिरपि काम्यते किमपि यत्र तार्णं जनुः ।

कृतात्र कुञ्जनेरपि व्रजवने स्थितिर्मै यया

कृपां कृपाणामिनीं सदसि नौमि तामेव वाम् ॥ ६६ ॥

माधव्या मधुराङ्ग काननपदप्रासाधिराज्यश्रिया

वृन्दारण्यविकसिसौरभतते तापिञ्चकल्पद्रुम ।

नोत्तापं जगद्वेव यस्य भजते कीर्तिच्छटाच्छायया

शित्रा तस्य तवाङ्घ्रिसन्निधिजुषां किं वा कृलामिर्नेणाम् ॥ ६७ ॥

त्वल्लीलामधुकुल्यथोव्वसितया कृष्णाम्बुदस्यामृतैः

श्रीवृन्दामवनकल्पवल्लीपरितः सौरभ्यविस्कारया ।

माधुर्येण समस्तमेव पृथुना ब्रह्माण्डमध्यायितं

नाश्वर्यं भुवि लब्धपादरजसां पर्वोन्नतिर्वीरुधाम् ॥ ६८ ॥

पशुपालवरेण्यनन्दनौ

वरमेतं मुदुरर्थये युवाम् ।

भवतु प्राणयो भवे भवे

भवतोरेव पदाम्बुजेषु मे ॥ ६९ ॥

उद्गीर्णाम्बुदुत्कलिकावल्लरिरत्रे

वृन्दाटाय्यां नित्यविलासप्रतयोवाम् ।

वाज्मात्रेण व्याडरतोऽध्युल्ललमेतां

आकण्ठ्यैशौ कामितसिद्धिं कुरुतं मे ॥ ७० ॥

यन्द्राश्वभुवने शाडे पौषे गोकुलवासिना ।

धयमुत्कलिकापूर्वा वल्लरी निर्मिता मया ॥ ७१ ॥

(१४७१ शकाब्दे, १५५० भृष्टाब्दे)

धति श्रीरूपगोस्वामिविरचितस्तवमालायां उत्कलिकावल्लरी समाप्ता ।

pdf was typeset on December 22, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

